

PB Posten

September
2019

REDAKSJONSKOMITÈ:

- Øyvind Schnell
- Svein Frislie (web-ansv.)
- Håkon Rønnevig (red.ansv.)

Odd Fellow Ordenen
Gjøvik

Viktig innhold:

- * **Overmester har ordet**
- * **Logens gang**
- * **Intervju med bror Eks.OM Eirik Asplin**
- * **Redaktørens hjørne**
- * **Etisk post. Bror Kapellan Arild Haugen**
- * **Ny styreleder i Odd Fellow Gården.**
- * **Medlemsutvikling. Hvor går vi?**
- * **Reisebloggen: Kanalferie i Frankrike**
- * **Når vi feirer jubileum**
- * **Hva du vil at andre skal gjøre mot deg ...**
- * **Nytt eller mangeårig medlem- men til hvilken pris?**

Stoffbank

Vi oppfordrer brødrene til å komme med aktuelt stoff til PB Posten.
Henv. til redaksjonskomiteen
v/Håkon Rønnevig, haakonroennevig@gmail.com

Redaktørens hjørne

Kjære leser

Takk for sommeren som er over. Logen er i gang igjen. Høsten er her. Vi lever videre i en ny termin 2019. Vi har logens 40-års jubileum foran oss. Vi har hatt et skifte av EK med ny OM. Vi forholder oss til nye utfordringer i logen og i våre ordensliv.

Det var med sorg vi mottok meldingen om bror Arne Kristofersens bortgang. Vår bror var med i redaksjonen i mange år. Prognosene for bror Arne var ikke like lyse som hans væremåte i vårt felleskap, alltid i humør til en god samtale. Bror Arne vil bli savnet.

Med to nye logear i kalenderen knytter spenningen seg til logens styrkelse og ekspansjon. Hvor befinner vi oss om 2 år? Vi ser at utviklingen har gått mot færre opptak, og frafalt på møtekveldene har vært noe variabelt. Det kan skyldes høyere alder, sykdom, bortgang eller utmeldelse. Det kan også være andre årsaker.

Fadderordningen bør revitaliseres og få mer omtale og oppmerksomhet. Tiltaket med å invitere gjester til bestemte logekvelder bør engasjere langt flere av oss om dette skal ha noe effekt på rekruttering.

Med dette som bakteppe står oppgavene i kø for nytt EK med OM i spissen.

Trivselsundersøkelse foretatt i Odd Fellow 2018 ga signal om at mangel på inspirasjon og motivasjon på møtene gir uheldig utslag på fremmøte. Videre ga 1 av 10 tilbakemelding på at de ikke kom til å være medlem av Ordenen om 5 år. Engasjementet i logearbeidet viste en klar sammenheng med trivsel og opplevelsen av medlemskap når informasjon om Ordenen er god før innvielsen og når opplæringsprogrammet er satt i system.

Vi tilhører et felleskap som er avhengig av trivsel, vennlighet og et støttende miljø. Hver enkelt sitt engasjement er helt avgjørende innskudd i felleskapets miljø og kultur. Dette alene bidrar også til egen personlige utvikling. De fleste av oss vet hva det betyr. Selv kjenner jeg spenning og glede over å starte et nytt logear. Det blir å dra inn «ankeret», se fremover til mange fine møter og treffe gamle og nye logevenner. Vårt felleskap og våre verdier er som en oase i ørken. Å støte på en slik oase i ørkenvandring ser ut til ikke å være hverdagskost i vår tid. Om vi er vår egen veiviser i denne sammenheng, kan vi også vise andre veg. Viktigst er vår støtte til OM og

hans kollegium. Det gjør vi best ved å svare JA når vi blir spurt om verv og oppgaver. Mest av alt er støtten sterkest når vi viser troskap og vilje til å slutte opp om logens møter og det arbeidet som blir nedlagt. Til deg: Lykke til med nye logear 2019-2021!

HAVBØLGER OG TIDENE

*Havbølger blir dønninger
og slår inn mot strand.*

*Blir skummende kaskader av tornado.
Sakte flytter sandgrunn under vann,
vokser bølger i høyde som lavo.*

*Blir livet en del av bølgers kraft?
Hver dag er en evig bølge skapt,
når vind og storm setter hav i brann.
Evig tærer bølger mot strand.*

*Morill danser til soloppgangs skjær.
Havet blir bølger hver natt som er,
fråder rundt hver stein under lag,
som tidenes møte med evighetens drag.*

H.M.R.

Overmester har ordet!

Kjære brødre!

Takk til dere alle som har gitt meg og resten av Embedskollegiet tillit til å lede loge nr. 99 Petrus Beyer i 2 år fremover. Installasjonen vil alltid stå som et minne om en stor opplevelse.

Vi i Embedskollegiet er selvsagt spent og forventningsfull på hvordan vi kommer til å fungere som logens ledelse. Med gode forberedelser og godt fremmøte fra alle

brødrene har vi en god følelse på at dette skal gå bra.

Jeg vil også takke alle dere andre som har tatt på dere oppgaver /verv for logen de to neste åra.

Det er mange oppgaver vi i EK har å jobbe med. Det alle dere brødre er nødt til å bidra med er å verve nye medlemmer. Stopper rekrutteringen opp setter vi logens utvikling på spill. Eks OM Tønnessen sa det slik i PB-Nytt i 2010:

«Det er også viktig at vi jobber med rekruttering. Siden det er en prosess som ikke egner seg for skippertak, er det viktig at vi hele tiden er åpne og tilgjengelige for de vi møter daglig for å høre om noen kan være interessert i å slutte seg til vår loge og Orden.

Hvordan kan noen være interessert om vi ikke gjør vår loge og Orden synlige? Sett din nål med de tre kjedeled på jakkeslaget. Om noen spør så gi dem med stolthet følgende svar: Jeg er en Odd Fellow». Det kan gjøre hele forskjellen.

Sommeravslutningen lørdag 25. mai på Kastad Gård, som det er et eget innslag om her i PB-Posten, ble virkelig en stor opplevelse. I strålende vårvær ble vi møtt av et blidt og hyggelig vertskap, Eva og Patrick Braastad, først med et ca. 30 minutters foredrag om Braastad Cognac sin historie og der etter et tre retters måltid vi sent vil glemme. Takk til dem begge.

Den 24. november 1979 ble vår loge høytidelig instituert i Ordenshuset i Sverres gate av den gang Stor Sire Arne Espelund. Dette feirer vi 23. november d.å. etter 40 år som selvstendig loge. Du finner eget innslag om arbeidet med forberedelsene i dette nummeret. Et eget jubileumsmagasin deles ut til hver enkelt medlem ut i november. Jeg ber alle brødre om å sette av denne datoen for det blir en stor begivenhet som allerede i lang tid er planlagt. Innbydelse følger.

Det ble også kjent at vår gode bror Arne Kristoffersen etter lengre tids sykdom gikk bort 8. august. Vi husker Arne spesielt godt for hans fine væremåte og gode latter. Våre tanker

går spesielt til Jorun og hennes familie i denne tunge tiden. Husk fortiden, legg planer for fremtiden, men lev i dag. For i går har vært og i morgen vil kanskje aldri komme. Vi lyser fred over Arnes minne.

Jeg vil med dette ønske alle brødre med familie en riktig god høst.

Øistein Nettum
Overmester

Å BLI GAMMEL

*Det er grått å bli gammel,
ubotelig og ensomt
som en reveskabb.
Og det verste er at
du aldri klarer å slite over
den langtøyde navlestrengen
som binder deg til dine unge år.*

*Plutselig kan du gripe deg i
å springe barføtt i graset
og hoppe i kåte sprett
over barndommens muntre vårbekker.
Skjønt du i virkeligheten sitter på en stein
og støtter haken til krokstaven
og kjenner slitasjegikta rive i
gamle, stabbetunge bein.*

Hans Børli

LOGENS GANG

Hva har skjedd i logen siden forrige utgave? Selv med et langt sommeropphold bringer vi fram aktiviteter som viser at vi ikke har tatt helt ferie i denne perioden.

Torsdag 12. september:

Innvielse av et nytt Embedskollegium

Innvielse av et nytt Embedskollegium viser at vi har fått en sammensetning i perioden 2019 – 2021 av følgende brødre:

*Bak fra v. Arild Haugen, Kapellan, Jan Erik Vold, Ceremonimester, Svein Hellerud, Skattmester
Foran fra v.: Jørn Børresen, Undermester, Øistein Nettum, Overmester, Erik Kristoffersen, Sekretær.*

Distrikts Stor Sire, Svein Ole Ødegaard holder tale og gratulerer de nye embeds-menn med OM Øistein Nettum i spissen.

Ny Overmester, Øistein Nettum, takker for støtten fra brødre og for innsatsen som er gjort fra valgte som utnevnte embedsmenn.

Lørdag 25. mai:

Sommeravslutning på Kastad Gård - vellykket

Tilbudet om å delta på årets sommeravslutning ble behørig annonsert i salen og distribuert som email til alle medlemmer, først i form av å være fjorårets gjentakelse med buss til Eidsvoll og Hamar og dernest revidert som en selskape-
lig sammenkomst på Kastad Gård med tilbehør.

Det siste lot seg avvikle med rundt 35 gjester fra loge nr. 99 Petrus Beyer.

Festlig ble det i fantastiske omgivelser og med et hyggelig og innsatsvillig vertskap, Patrick og Eva Braastad, som fulgte opp med foredrag og tre-retters utsøkt middag i eget hjem. Invitasjon til å reise med til slottet der produksjon av Braastad cognac i Frankrike finner sted en gang i høst ga opplevelsespakke en «høynare» på Kastad Gård denne kvelden og en ytterligere dimensjon.

I møte med gårdens vertskap ble vi geleidet ned i husets kjeller der lerret, overhead og et bord med drinker sto klare til første introduksjon av stedets historie. Patrick Braastad

med sin noe franske aksent gav sin historie som for mange var velkjent. Bestefaren Sverre Braastad fikk gjennom oppkjøp og inngifte på det franske slottet i Cognac-distriktet muligheten til å starte produksjon av den berømmelige Braastad-cognacen med særlig marked i Norden. Drinken som ble servert fra bordet besto av schweppes mineralvann, champagne, ingefær, agurk, eplecider og egen produsert cognac med isterninger. Etter en times foredrag gikk selskapet opp i husets spisestue der vi benket oss rundt 5 runde bord pyntet og dekket opp klare for servering av et utsøkt gourmet måltid.

For de som deltok denne kvelden ble det en minnerik opplevelse – og en særdeles flott avslutning av et logear. Vi takker utvalget som planla denne varianten av en avslutning, noe som viste seg å få stor nok oppslutning.

Vi lar bildene under tale for seg.

Patrick Braastad forteller her om sin interessante bakgrunn og virksomhet.

Noen av kveldens ingredienser

Gourmet-måltidet blir servert

Torsdag 4. juni:

Busslaster fra Kongsvinger og Årnes på visitt

Tirsdag 4. juni ble det stor mottakelse av brødre fra loge nr. 67 Castrum, loge nr. 122 Gyldenborg, begge Kongsvinger, og loge nr. 156 Kongsleden, Årnes, Nes i Akershus.

Bakgrunn for besøket var en tidligere henvendelse fra formann i Seniorklubben for logene i Kongsvinger, Arvid Ottar Solberg, loge nr. 67 Castrum til Øyvind Schnell loge nr. 99 Petrus Beyer. Øyvind fikk spørsmål om å arrangere en mottakelse for et besøk til vårt Ordenshus. Øyvind Schnell stilte seg positiv og både planla og gjennomførte opplegget denne tirsdagen for en fulltallig bussgjeng fra den «riktige» sida av Mjøsa. Alt avtalt og godkjent av bror Overmester.

Både Svein Gunnar Stenseth fra loge nr. 37 Voluntas og Håkon Rønnevig fra loge nr. 99 Petrus Beyer bisto verten på hver sin måte, den ene som organist i salen under Øyvind sitt informasjonsforedrag og den andre som fotograf og utsendt PB-Posten redaktør. I tillegg fungerte alle tre som en «privatnevnd» som hjalp til med å servere gryterett og tilbehør ved bordene.

Bildene viser måltidet som ble servert umiddelbart etter gjestenes ankomst og den upåklagelige appetitten som en noe forsinket gjeng fra Raufoss-omvisning hadde. For undertegnede ble det hyggelig gjensyn med brødre fra tidli-

gere bosted Årnes, som bl.a. Rolf Gunnar Brun fra loge nr. 156 Kongsleden.

Øyvind Schnell gir en god orientering rundt de ulike utsmykningene i salongen spisesalen og i logesalen. Ikke minst lot mange av gjestene seg imponere av logesalens utforming og stjernehimlen som ble vist til fin musikk. Tilbakemeldinger ble ytret over det flotte Ordenshus på Gjøvik, som vi etter utsagn kunne være stolte over å ha.

Den glade gjengen fra Hedmark- og Akershusdistriktet stilte opp til fotografering ved avreise under feiende trekkspillmusikk. Med det store trekkspillet på brystet fortalte virtuosen at musikken var hentet fra Finnskogen. For å understreke ettermiddagens forbrødring på begge sider av Mjøsa lot to gode venner seg stille opp til nok et bilde; Øyvind Schnell og Fred Obert Håvarsthun, den ene fra loge nr. 99 Petrus Beyer, den andre som tidligere medlem av vennskapsloge nr.119 Erik Glipping i Viborg, nå medlem av loge nr. 67 Castrum.

En svært fornøyd gjeng brødre rettet en stor takk til Øyvind Schnell for den store innsatsen som ble vist gjennom planlegging og gjennomføring av en vellykket dag.

Håkon R.

Bror Eks OM Øyvind Schnell orienterer om Odd Fellow Gården

I gjenforeningens ånd - to glade brødre

Etter omvisning smakte det med et solid måltid

Avreise med trekkspillmusikk

Onsdag 7. august:

PB-Posten i samtale med bror Eks. OM Eirik Asplin

Denne gangen ble intervjuet gjennomført hjemme hos Eirik og hans kone Nanni, opprinnelig Aud-Ragnhild Lindstad. Eirik er en av våre aller eldste brødre med sine 87 år. Neste år feirer han 40 års medlemskap etter innvielse i loge nr. 99 Petrus Beyer i 1980 med

Terje Fosmark som fadder. I hele 8 år trakterte Eirik orgelet som organist før han ble tildelt embedet Seremonimester over 2 perioder og deretter UM og OM. Vi tar også med at han har vært Storrepresentant. Eirik har i leiren Østerlen hatt vervene Yppersteprest og Hovedpatriark i tidsrommet 2001- 2005.

Tønsberg er stedet for både føde- og oppvekst. En stor familie på 8, 5 brødre og ei søster gjorde hverdagen aktiv både på teaterfronten og ikke minst innen musikk, som ble viktig for nesten hele søskenflokket. Broren Per ble kjent i sin tid fra The Monkeys. Eirik har holdt seg til jazzens verden fordi denne formen for musikk er umiddelbar, levende og byr litt på det uforutsigbare.

Helt fram til real artium som 19-åring var det en fin oppvekst Eirik mener han hadde. Det store spørsmålet var egentlig hva han skulle bli. Først ble det imidlertid militærtjeneste i Tysklandsbrigaden, nærmere bestemt i Flensburg som artillerist, deretter en sesong på hvalfangst med hvalkokeriet «Pelagos» av Tønsberg. Selv om det ikke var sjømann han skulle bli, var tiden som «jollegutt» i Antarktis fantastisk når store hvaler på 93 fot skulle parteres og til slutt kokes om bord. Begge deler ble minnerike perioder i hans liv.

Så studerte Eirik på Gøteborg Tekniska Institut. Tanken var å bli oljeingeniør, men han ble kapret av Jarlsø Støperi i Tønsberg der han i hele 17 år fra 1954 til 1971 jobbet, først som laboratoriesjef og deretter som produksjonssjef.

Eirik forteller videre fra opphold i Bergen der han tok fag innenfor NHH.

Et tilbud om stilling i Brasil som prosjektleder for bygging av et nytt jernstøperi i utkanten av industribyen Sao Paulo ble akseptert (av hele familien) og tre fantastiske og interessante år lå foran dem.

Nanni og Eirik fikk 3 døtre og en sønn og har i dag 11 barnebarn og tre oldebarn.

I Brasil gikk barna på amerikansk skole mens Eirik var engasjert som prosjektleder under bedriften Sverre Munck. De lærte seg portugisisk og fant seg slik til rette at Nanni kunne tenke seg å fortsette å bo i Brasil når tre år var gått. Det var ikke planen, slik Eirik uttrykker det. Han ville hjem til Norge slik at barna kunne fortsette skolegang i hjemlandet. Og slik ble det !

Da var det vårt intervjuobjekt kom i kontakt med Raufoss bedriften Strømmen Stål A/S hvor han ble ansatt som salgssjef. Familien kom til Gjøvik, bosatte seg der og har til denne dag holdt hus på Kirkeby.

Strømmen Stål A/S ble etter hvert lagt ned og Eirik ble tilbudt jobb som innkjøpssjef i RA-systemet fra 1983. En ny epoke ble innledet med innføring av datastyring og desentralisering.

Bror Eirik ble på sin post frem til oppnådd aldersgrense for pensjon.

Vi kommer inn på Odd Fellow Ordenen og hva loge nr. 99 Petrus Beyer har betydd for Eirik. Både Nanni og Eirik har et langt OF-liv bak seg og har trivdes med det. De har begge bidratt med å utvikle logen med musikk og spill som har skapt engasjerte medlemmer og et styrket miljø. Eirik er opptatt av det positive elementet i denne forbindelse. I dag bærer ikke helsa hele programmet logen og leiren har satt opp. Likevel klarer han takket være sin Nanni og sterke vilje å være en del av seniorklubben (gubbetreffet på onsdag formiddag). Snart er det logens 40-års jubileum og i oktober neste år vil bror Eirik ha vært medlem av logen vår i hele 40 år.

PB-Posten håper at bror Eirik Asplin holder seg gående i mange gode år ennå. Før vi slipper ham helt har vi et spørsmål til slutt:

Hvem vil du sende en hilsen til?

Det er en beveget logebroder som omsider finner et svar på det. Arne Kristoffersen, som for Eirik alltid har vært en utrolig positiv bror falt bort 8. august etter lang tids sykdom (dagen etter at vi foretok intervjuet). Ikke minst referer han til et innlegg Arne har i PB-Postens nummer av 2009. Arne har ikke vært mottakelig for besøk på Haugtun, men vi skjønner av svaret på vårt spørsmål at Eirik har tidligere avlagt en visitt hos avdøde bror.

PB-Posten takker bror Eks.OM, Eks. HP og Eks. Storrepresentant Eirik Asplin for et hyggelig besøk og en samtale og vi ønsker ham lykke til med fine dager fremover.

Håkon R.

Torsdag 29. august:

Logekveld med Viggo Sandvik

Den første møtekvelden etter sommeren ble en siste avslutning på et ordinært møte for Overmester Jan Erik Karlsen og hans sittende EK. På ettermøtet fikk vi en morsom innføring av en tidligere kjent skiløper fra distriktet, Olaf Hofsbakken fra Snertingdal som ble verdensmester i kombinert 1938 i Lahti.

Viggo viser stor interesse for gamle hoppere - spesielt fra distriktet, som Bent Tomtum og Roger Rud. Kveldens hovedperson ble Olaf Hofsbakken som kom fra enkle boforhold og som vokste opp med arbeider-kulturen i Snertingdal i mellomkrigsårene. Det finnes bilder som viser Hofsbakken som en konkurranse-dyktig birkebeiner til en 50-mils løper i Holmenkollen. Med sine morsomme krom

spring ble denne aftenen en humørfylt beretning om en stor skiidrettsmann, og som historien viser sider av på Eiktunet museum.

Torsdag 12. september:

Jubileumsutvalgets rapport:

Vi er nå inne i siste fase av forberedelsene til 23. november. Alle brødre av loge nr. 99 Petrus Beyer vil bli tilsendt en invitasjon m/følge til festkveld denne lørdagen. EK har fått innvilget dispensasjon til sort antrekk, det blir ikke galla. Utvalget består av påtroppende OM, UM, Eks.OM Øyvind Schnell og undertegnede, som er i ferd med å få bordkortene utformet med innlagt meny, stiftelsessangen og vår egen Petrus Beyer-sang. Kortet inneholder også et bilde av den danske og tidligere Stor Sire, Petrus Beyer.

Forespørsel om deltakelse har gått til vår egen Stor Sire, Morten Buan, men av hensyn til at slike deltakelser må begrenses til 50-års jubileum, blir det vår egen Distrikt Stor Sire som deltar med følge.

Invitasjon vil gå ut til mange gjester. Søsken fra Arnica, Sara og Voluntas har sagt seg villig til å stille ved serveringen.

Det gjenstår en del forarbeid fortsatt, bl.a. skal prologen forfattes, taler velges og det diskuteres også en gave til et godt formål i distriktet fra vår loge.

Håkon R.

Torsdag 12. september:

Ny styreleder i Odd Fellow Gården

Etter et år som nestleder takket jeg ja til å bli styreleder for Odd Fellow Gården og for tilliten. Føler det er et stort ansvar, men med gode medhjelpere i styret skal vi sammen gjøre så godt vi kan for å drifte det flotte logehuset vårt.

Som styreleder for Odd Fellow Gården har du sammen med styret ansvaret for drift og vedlikehold. Det avholdes flere styremøter gjennom året samt årsmøte. Her har jeg med en god støttespiller fra egen loge, Erik Kristoffersen, som er valgt inn som nestleder.

Inntektene for å drifte gården er basert på utleie av kjøkkenet og selskapslokalene. Her har vi fram til sommeren 2020 avtale med Erna Solberg, som sørger for mat på logemøtene samt utleie av selskapslokalene. Vi har i tillegg inntekter fra leielogene (Cygnus, Phoenix og Etain), en 2 års avtale med Sykehuset Innlandet, som leier våre lokaler til kursvirksomhet, samt kontingent fra logemedlemmene eierlogene (Voluntas, Petrus Beyer, Arnica og Sarah).

For oss selv og andre brukere ønsker vi at huset skal fremstå så attraktivt som mulig. Dette medfører at vi kontinuerlig må utføre vedlikehold på bygning og inventar. Her har vi en utmerket huskomité som utfører vedlikehold på huset og passer dette i h.t. arbeidsplaner som legges frem av styret. I tillegg avholdes 2 – 3 dagnader hvert år, hvor medlemmer fra Petrus Beyer og de øvrige eierlogene er flinke til å stille opp. I år har vi gjennomført et større prosjekt, oppussing av dametoiletet. Her er noe gjort på dagnad, men hovedarbeidet er utført av innleide håndverkere.

For neste år har vi ingen store oppussingsprosjekter på gang, men det er nok å jobbe med likevel. Kan nevne utvidelse av parkering, stollager, driftsform kjøkken/utleie etc.

Tore Rotstigen

Torsdag 12. september:

Besøk i Ordenshuset i Svolvær

Min kone Ragna og jeg har vært på en opplevelsestur i Vesterålen og Lofoten.

På reisen hadde vi 3 overnattinger i Svolvær med en fridag, og da var det naturlig å finne Ordenshuset. Vi banket på døren i Vestfjordgaten 70 og møtte to særdeles hyggelige karer som ønsket oss velkommen inn. De var travelt opptatt med dagnadsarbeid, men tok seg tid til en fin omvisning og en kopp kaffe. Det var et flott hus med en nyrestaurert fin logesal med tilhørende salong. Et velutstyrt kjøkken med kokker fra egne rekker som lagde 3 retters middager til alle møtene til en rimelig penge, med dertil godt drikke til priser på samme nivå.

Etter en times inspirerende prat takket vi for oss etter å ha fått lov til å ta et bilde av karene ved inngangen til Ordenshuset og loge nr. 54 Lofotkjeden.

Det ligger et fint bilde av huset på OF-nettet under Ordenshus.

Besøket ble en veldig hyggelig del av opplevelsesturen i nord, hvor vi møtte nordnorsk gjestfrihet på sitt aller beste.

Øyvind Schnell

Fra venstre: Brødrene Nilse Reidar Iversen og Arnhold Jacobsen

REISEBLOGGEN: Kanalbåtferie i Frankrike

Vi har tidligere tatt med innslaget «Reisebloggen», litt på siden av hva vi forbinder med logeaktiviteter. Siden vi denne gang har fått inn «Kanalbåtferie i Frankrike», en reisebeskrivelse som inkluderer besøk i cognac-huset TIFFON som er en del av Braastad-eventyret, ser vi berettigelsen av å formidle vår Eks.DSS Johnny Lund og påtroppende bror Sekretær Erik Kristoffersen med fruer sine opplevelser sammen med fire svenske venner.

Bror Johnny :

Jeg vil fortelle om en ferieform som er litt for lite kjent herover og blant nordmenn generelt, nemlig kanalbåtferie i Frankrike, med litt mer komfortable og romslige båter enn de vi har sett fra TV-program fra tilsvarende i England. For vår del er det Frankrike som har fristet mest, både m.h.til båter i alle størrelser og prisklasser.

Vi har tatt 2 turer tidligere, da i sydlige del av Frankrike. Canal de Midi er meget godt kjent som en perle i kanal-verden.

Denne gang hadde vi med 3 par som ikke hadde vært på slik tur tidligere, bror Erik Kristoffersen m/frue og to par fra Sverige. De ble alle meget begeistret for denne formen for ferie. Med en såkalt internasjonal besetning ble både det svenske og det norske flagget festet bak på båten.

Vi bestemte oss for en kanal som ligger i området Charente. Basen til utleiefirmaet «Le Boat» ligger i området nærmere bestemt i byen Jarnac. Det er også her cognac-huset Tiffon befinner seg, bedre kjent som Braastad.

En av svenskene, Jan Petersen, er en av Sveriges dyktige vin og sprit skribenter hadde gjort avtale med Antoine Braastad om et bedriftsbesøk. Han har tidligere besøkt vår loge og snakket om vin. Antoine som er eldste barnebarn til Sverre Braastad, ga oss en fin mottakelse og fortalte om kunsten å lage god cognac.

(Red.anm.: mange av oss kjenner til dette fra sommeravslutningen på Kastad Gård i Gjøvik, der Sverre Braastad kommer fra).

Etter besøket hos Braastad var det å begi seg til basen for å hente ut den bestilte båten. Det var en SALSA A med god plass til 8 personer, 46 fot lang og litt over 4 meter bred. Vi leide båten for 7 fantastiske dager i et område kjent for cognac og Bourdeaux viner.

Det er ikke nødvendig å ha særlig båtkunnskaper eller være noe videre båt-kyndig for å nyte denne form for ferie. Det går så rolig og fint for seg at det er ingen problem. Det holder med en liten innføring av en fra basen før en legger i veg på turen. Når man glir gjennom de fine områdene uten trafikk eller støy ser man flotte slott og mange fine byggverk. Langs kanalene ligger det vingårder og innimellom en og annen by der det var rom for anløp og restaurantbesøk med ypperlig mat og vin. Mange av vingårdene er åpne for besøk med omvisning og smaksprøver.

Når båt skal leies er det viktig å finne en båt med stor nok «fly-bridge» til alle om bord. Denne ferieformen anbefales.

Høres dette interessant ut er det bare å ta kontakt med undertegnede. Firmaet som leier ut heter Le Boat og har en agent i Norge : www.vistatravel.no.

Johnny Lund (kaptein)

Mine brødre !
Først vil jeg få takke for tilliten ved å bli valgt til Kapellan i vår loge. Det er med ærefrykt og stolthet jeg går til oppgaven, men også en glede ved å kunne gjøre en innsats for logen og bidra til dens videre fremgang. Storlogen har funnet å ville fremme Kapellanens rolle i logen

ved å ha økt fokus på etisk post og Ordenens verdier i logemøter og plassere Kapellans embede i EK. Jeg håper å kunne utøve disse oppgavene på en god måte. Jeg vil takke bror Jon Hegge for hans utmerkede tjeneste som Kapellan foregående periode. Han har formidlet mange gode tekster som har gitt meg både refleksjon og ettertanke.

Under etisk post i denne utgaven av PB-Posten vil jeg trekke fram en tekst som ble fremført av Eks.Kapellan Håkon Rydland i Loge nr. 75 Veritas på et møte vi fra vår loge var til stede på, og som bror Håkon Rydland har godkjent blir gjengitt her.

Jeg synes denne teksten gir meg mye å tenke over, noe jeg tror også de tilstedeværende på dette møtet også fikk. At den er skrevet på nynorsk synes jeg gjør teksten om mulig enda bedre.

Jeg håper å se mange av dere på møtene utover høsten og vinteren. Godt fremmøte styrker logen og hver enkelt av oss.

Ønsker alle en god høst og et godt logear.

Arild Haugen
Kapellan

Mine brødre,

Me drikk for mykje, røykjer framleis, brukar for mykje pengar, ler for lite, køyrer for fort, blir for sinte, stoppar for seint, står opp for trøyt, les for lite, ser for mykje på TV, og ber for skjeldant.

Me snakkar for mykje, elsker i minste laget, og hatar for ofte. Me har mangedobla våre eigendelar, men redusert våre verdier. Me har lært å skaffa oss eit levebrød, men ikkje eit liv. Me har lagt år til livet, men ikkje liv til åra. Me har reist heile vegen til månen og attende, men har problem med å gå over gata for å helsa på ein ny nabo. Me har erobra verdens rommet, men ikkje våre indre rom. Me har erobra atomet, men ikkje våre fordømmar.

Me skriv meir, men lærer mindre. Me planlegg meir, men oppnår lite. Me har lært å skynda oss, men ikkje å venta. Me produserer fleire datamaskiner for å lagra meir informasjon og for å kommunisera betre, men me kommuniserer mindre og mindre med kvarandre.

Dette er tider med to inntekter, men fleire skilsmissar. Flottare bustader, men fleire oppløyste heimar.

Dette er tida då det er mykje i utstillingsvindauga, men lite på lageret. Raske pakketurar, eingongsbleier, one-night-stands, overvektige kroppar, og piller som gjer alt frå å piffa deg opp, til å roa deg ned. Dei kan til og med ta livet av deg, om du so skulle ynskja.

Husk då å bruka litt meire tid saman med dine kjære, for

dei kjem ikkje til å vera der for alltid. Husk å seia venlege ord til borna som ser opp til deg, fordi den vesle guten eller jenta vil snart veksa opp og reisa frå deg. Husk å gje ein varm klem til den som står ved sida di, fordi det er den einaste skatten du kan gje med hjarta, og som ikkje kostar ei krone.

Husk å sei: "Eg er glad i deg" til dine kjære og til den du elsker, men mest av alt so må du meina det. Eit kyss og ei omfamning vil reparera mykje vondt, so lenge det kjem frå inst i hjarta ditt. Set av tid til å elska og tid til å snakka. Og set av tid til å dela dei gode tankane du har, med dei du har rundt deg.

Mange menneske oppfører seg i dag som om dei har gløymt at livet ein dag tek slutt. Men ingen av oss veit når den dagen kjem, og då er det for seint å gjera det ein ikkje fekk gjort.

Eg ber ikkje om svar frå brødrene i salen, men spør likevel: kva er den siste sansen som sluttar å fungera hjå ein som døyr? Jau, det er hørselen. Det kan vera

nyttig å veta. Fortel difor dei menneske du set pris på og synes om, at dei er spesielle og viktige. Fortel dei det, før det er for seint.

Og - gode brødre: Husk at livet vert ikkje målt med kor mange gonger du trekkjer pusten, men med dei opplevingane som tek pusten frå deg.

Håkon Rydland

Hva du vil at andre skal gjøre mot deg, det gjør du mot dem

Overskriften over bildet av den nye restauranten Oslo Fisketorg Pipervika i Oslo bare noen steinkast fra Honnør-brygga der Odd Fellow III ble døpt er ikke til å ta feil av; «Velplassert, men dyr og middels god mat». At prisene i Norge på ulike serveringssteder kan være stive er noe vi kjenner til. Klager vi noen gang på det?

Det er helt andre forhold som får oss til å reise oss opp og oppsøke servitørene. De har nesten ikke tid til å komme bort til bordet, bare så vidt når du skal bestille. Maten må du vente en time på før hovedretten serveres.

Nordmenn har tidligere vært vikinger og er i dag foran i skisporet. I de store mesterskap er det bare en ting som gjelder; GULL! Ikke bare oljen vi henter fra havet, men også gullet som festes på brystet på øverste palltrinn er nesten blitt en selvfølge. Det er lett å glemme for noen det som i 50-åra sto i leseboka på skolen: «Norge er et fattig og karrig land med lange vintre». Da er det langt fram til den merkelappen tidligere statsminister Gro Harlem Brundtland ga mange år seinere: «Det er typisk norsk å være god».

Hva som er typisk norsk kan sikkert diskuteres etter at vi i dag betegnes som ett av verdens rikeste land. Det typiske medlem av Odd Fellow Orden slutter opp om vårt felle-skap i den enkelte loge og leir. Vår organisasjon er indirekte med på å redde mange liv til sjøs gjennom Lands-saken og støtten til Redningsselskapet. Vi utvikler bevisst vår evne til å vise respekt for medmennesker ved bl.a. å besøke de syke eller hjelpe de trengende. I bygging av SOS Barnebyer utenlands har Ordenen vært engasjert med å gi støtte til foreldreløse barn. I ord og handling har Odd Fel-low Ordenen vist seg å være til stede som en verdibasert organisasjon til beste for vårt samfunn. Kan vi med det si at vi som medlemmer av Odd fellow Ordenen bør ha en slags gullmedalje i denne sammenheng?

Det vi vet fra før er at vi ofte kommer til kort med å være noe for våre medmennesker, selv om det er et mål vi for-plikter oss til å jobbe mot. Ser vi oss rundt i vårt eget nær-miljø kan vi faktisk si at det er god grunn til å være et aktivt medlem av Odd Fellow.

Eldre som blir liggende på sykehjem eller sykehus fraktes til andre institusjoner – om natta. Gamle og syke blir vek-ket i sin dyrebare søvn for å bli båret ut i en ambulansebil og kjørt vekk.

Eldre med store vansker må klare seg hjemme uten å få fast plass et sted med kontinuerlig pleie.

Du og jeg risikerer å få time hos en fastlege først om 3 må-neder. Vi kan spørre oss selv om det offentlige behandler oss ut fra mindre vektlegging av det verdigrunnlaget vi kjenner til fra vår egen Orden.

Vi blir ofte påminnet om at vi er avhengig av våre med-mennesker, enten de er slektninger, naboer eller andre. Når helsa skranter ligger ikke alltid handlingen i de offentlige hender, men hos noen som ser verdien av å hjelpe.

Når vi er ute på restaurantbesøk på Oslo Fisketorg kan spørsmålet dukke opp om hvilket budskap servitører øn-sker å gi om de selv skulle sette seg i gjestenes situasjon. Alle med ansvar for omsorgstjenester, de som tilrettelegger helsetilbud som fastlegeordning, alle som har naboer å ta hensyn til står igjen med det viktige budskapet:

«Hva du vil at andre skal gjøre mot deg, det gjør du mot dem»

Håkon R.

OM VENNSKAP ER SAGT:

*Vi er ikke venner
på grunn av den
latteren vi deler,
men på grunn av
de tårene vi blir
spart for.*

*En venn er en som alltid -
og svært forsiktig -
spør om du har slått den på,
når det er noe som ikke virker.*

Medlemsutvikling, hvor går vi?

Det er dessverre en tendens i hele Odd Fellow Norge at vi mister medlemmer. Frem til for ca. 10 år siden hadde vi jevn vekst hele tiden, og vi hadde over 23.430 medlemmer på det meste, begge kjønn iberegnet. OF's Historie, bind II. Per 1. august i år hadde vi 21.868 medlemmer (11.455 brødre og 10.413 søstre) og Ordenen har dessverre mistet over 200 medlemmer bare siden nyttår. Samtidig ser vi at fremtømte går ned av grunner som vi er usikre på.

Vi ser den samme tendensen i alle typer foreningsstrukturer og det har kommet mange teorier om årsak og hva som er i ferd med å skje. Spørsmålet vi må stille oss er om vi skal la det skje, eller gjøre alvorlige tiltak som ikke er skipertak, men som kan gi varige resultater.

Vi ser at Odd Fellow logene i Arendal stilte opp med en flott stand i forbindelse med Arendalsuka, og det ligger fine meldinger på Facebookgruppa vår om strålende besøk og mange interesserte. Loge 153 Olavskilden i Strømmen arrangerte i august Olavsmarsjen, en "turmarsj for vennskap" hvor alle kunne ta med familie og venner.

To flotte eksempler av tusen muligheter for å markere Ordenen med tanke på fremtidige medlemmer.

I vår egen loge ser vi at vi kun har 28 brødre som er faddere og dermed 60 som ikke er det. Det er trist å lese, men

samtidig en optimistisk mulighet for at utrolig mange kan gjøre en innsats for å skaffe nye medlemmer.

Allerede hittil i år har vi mistet 3 brødre, to ved naturlig utmelding, dvs. flytting og alvorlig sykdom, og dessverre har vi et dødsfall av en ung god bror.

Vi har 18 brødre som er 80 år og eldre, hele 21 i løpet av våren neste år. Undertegnede inkludert, og hvis vi ser litt nøkternt på det så kan vi vel forvente at mange av disse kan være borte, eller ikkemøtende, om noen få år.

Vi har en vedtatt 5 års handlingsplan for 2018 – 2022 hvor styrkelse og ekspansjon har en vesentlig plass, og det bør vel bli en oppgave for det nye Embedskollegiet å gjøre noen tiltak i henhold til handlingsplanen.

Alle bør lese De Tre Kjedeled nr. 2/19 side 4 og 5 om Trivselsundersøkelsen, innhold som bør trigge alle med tanke på godt fremmøte og engasjement.

Jeg tror vi må nedsette en egen nevnd med bare ett mandat: Foreslå flere og andre måter å tilnærme oss nye medlemmer på. Nevnden bør bestå av en fra Logens Styrkelse og Ekspansjon, en fra EK, en yngre aktiv bror og en eldre aktiv bror med mye erfaring, også i samarbeid med Herold om infomateriell.

Eks OM Øyvind Schnell

Når vi feirer jubileum

Det er et faktum at jubileum ikke er ment å være hverdagskost i vår loge. Mye av festiviteten vil i så fall ha falt bort og spørsmålet som dukker opp sannsynligvis være: Hva er det vi egentlig feirer?

Da vi selv en gang feiret 40 år syntes vi det var en anseelig alder. Tenk alle årene opp gjennom barndommen og ungdomsåra og alle opplevelser vi seinere har gjentatt uten å kunne repetere den samme følelsen. Overgangen til voksen alder var riktignok flytende. Mye skulle skje på noen få etableringsår med familie, jobb og hus; og etter hvert egne barn i ferd med å vokse opp før 40-års krisen innhentet oss.

Loge nr. 99 Petrus Beyer av Odd Fellow Ordenen er 40 år. Vi er i ferd med å bli en voksen loge med en alders- og modenhetsgrad som synker stadig dypere ned i salongstolene for hvert år. Den ene Overmester etter den andre passerer revy. Vi har sittet der korrekt på benken og overhørt møteinnslagene med ujevn innlevelse i årevis. Nå skal vi feire det.

De fleste av oss har feiret nytt år med raketter. I tillegg har vi feiret dåpsdager, bursdager, konfirmasjoner og brylluper. Slike høytidsdager hører liksom til livets første halvdel. Den andre halvdelen går med til å feire jubileer – så lenge vi har muligheten.

40 år er jo ingen alder vil noen si. Er det noe å feire? 50 års jubileum er mer naturlig siden det er halvveis til 100 år. Andre vil hevde at de færreste av oss blir hundre, snarere er 80 år blitt en tilnærmet gjennomsnittlig levealder. Da er det vel på sin plass å ha jubileum halvveis og finne svar på det naturlige spørsmålet: hvor kommer vi fra?

Eller kanskje like aktuelt : hvor går vi hen?

Vår tid er i overgang til annen tid ustanselig. Omlegginger, endringer, utvidelser eller innskrenkninger foregår på alle bauer og kanter. Ordtak som «bli ved din lest» eller leveregler som skisserer kontinuiteten av mange hundre års tradisjoner, utgjør færre hjørnesteinene i våre liv - de blir borte som små bautaer i livets løp.

I vår Orden, loge eller leir har vi tatt vare på etikken rundt våre grunnsetninger og budord under de tre kjedeled. Disse har stått som grunnleggende bindeledd brødre imellom. Vi mennesker har verken i sinn eller skinn endret oss vesentlig fra fødsel til grav. Etikken har hele tiden vært grunnlaget for å kunne leve harmonisk i et samfunn. Nettopp fordi vår tid er fylt av endringshysteri der folk bærer på redselen for å falle av lasset i utviklingen, står vår Orden der med sine tidløse verdier og lar oss selv være det viktigste aktivum i samfunnet.

Endelig blir det jubileumsfeiring den 23. november. Det skal vi ikke bare markere som en hvilken som helst milepæl. Ved å feire viser vi at vi har bygget et felleskap sammen på aktiviteter og innsats gjort av tidligere medlemmer av Odd Fellow Ordenen – ja gjennom århundrer. PB-Posten har et foreløpig tall på alle som har vært medlem av vår loge: 177. Med medlemstallet pr. i dag har i alt 89 medlemmer gått ut av logen disse 40 årene. Vi vet også at vi må arbeide bevisst og målrettet for at vår Ordens verdier skal komme flere til gode. Byggverket som heter Loge nr.99 Petrus Beyer skal fortsatt ha et innhold som representerer det vi som medlemmer står for. Samtidig trenger vi å vise eierskapet til alt dette gjennom kontinuerlig aktivt oppmøte og deltakelse.

Da ser vi at rikdommen ligger plantet i oss selv.

Det er dette vi feirer etter 40 år og med stolthet kan si :
GRATULERER MED DAGEN !

Håkon R.

Nytt eller mangeårig medlem - men til hvilken pris?

Som bror av loge nr. 99 Petrus Beyer og patriark av leiren Østerlen får vi en rekke utgifter gjennom medlemskap og møtene gjennom terminen. Leiren har en inngangsbillett på kr. 1.500,- i oppstart ved siden av kontingent for leirens terminer. I tillegg kommer utgifter til medlemskap på samme måte ved opptak i logen.

En ny bror står her overfor utgifter til ny dress, galla-utstyr, sko og foto til arkivet. Kontingenten kr. 1.100 påløper to ganger i året. Middag og drikke til ca. kr. 300,- hver møtekveld er ikke uvanlig. Det blir en anselig sum om man følger oppfordringen til å møte så ofte man kan. Med til eksempel 10 fremmøter og utlegg til måltider med drikke blir regningene til måltid for nye og eldre brødre over kr. 3.000,- hele to ganger i kalenderåret.

Å rekruttere yngre brødre rundt alderen 40 år sitter langt inne og forblir i stor grad et ønske. I denne aldersgruppen sliter mange sannsynligvis med høy gjeld på boliglån, bil eller studielån på toppen av familiens forbruk. I sum kan dette bli en uholdbar økonomisk situasjon som i beste fall ender med uteblivelse fra møtekvelder eller i verste fall utmeldelse. (ref. til 29 utmeldte på 12 år som kan ha flere årsaker).

Vi vet at det å holde hjulet i loge og leir i gang koster penger. Vi lever i et høykostland hvor prislappen på de fleste aktiviteter bekrefter dette. I vår logesammenheng krever virksomheten midler for å vedlikeholde og drive hus og servering ut fra påløpende budsjetter og regnskap. Likevel er det viktig å huske at ideen med å slutte seg til vår Orden gjennom medlemskap i logen og leiren har klare etiske mål. Det er viktig at disse målene også oppleves reelle og virkelighetsnære uten at all engasjement gjør den økonomiske byrden for høy for noen.

Er medlemskap en økonomisk forutsetning kan det bety at vi har feilet noe i vår organisering av logen og leiren. Ofte ligger fokus på at Odd Fellow Gården skal ha tilstrekkelig inntekt til sin drift. Driver skal kunne drifte økonomisk eller at logen skal ha sin tilstrekkelige del av pengestrømmen.

De økonomiske betingelsene sitter fast. Hvordan vil en annen organisatorisk måte å tenke på prege et nytt regnestykke som snur om på dette?

Den enkelte resipiend sin totale økonomiske situasjon bør ligge i bunn når logens planer for drift skal legges. Kan medlemskap i loge eller leir legges til rette på en slik måte at det vitner om en mer fremsynt holdning til utgiftskurver? Sannsynligvis bør vi se nærmere på dette som en del av logens arbeid både for rekruttering, tilstrekkelig fremmøte og motvekt mot utmeldinger. Er det ikke mer riktig å tenke at det å inkludere nye medlemmer i vårt felleskap også må gjelde deres egen økonomi?

Går det an å tenke at 1. medlemsåret vil logen differensiere pris på kontingent og tilsvarende på kost/drikke til ettermøtene? Dersom det finnes gode avtaler på levering av galla-dress etc. bør det også komme den nye recipienden til gode.

Vi blir stadig flere eldre medlemmer som velger bort tyngre måltider seint på kveld. Lettere servering må ikke nødvendigvis gå ut over inntektsgrunnlag forøvrig. Her betyr tilrettelegging å tenke på brødres ved og vel. Annet vil skape et misforhold som etter hvert kan gå utover tilslutningen på ettermøtene. Hovedtråden må hele veien bli at vi ivaretar det flotte miljøet og fellesskapet som vi alle ønsker å bevare, og som vi ønsker flere skal ta del i.

Til slutt - noen av våre brødre er nødt til å tenke kritisk på utgifter. For de som har mangeårig medlemskap, ordensidealene i blodet og det sosiale knutepunktet i ryggmargen er ordenslivet en økonomiske prioritering å leve med. Verre er det for de som i en startfase av medlemskapet vurderer om logen er stedet å satse mange tusen kroner på ved siden av usikkerheten rundt hva Odd Fellow Ordenen vil bringe.

Ingen har noe enkelt svar på dette, aller minst PB-Posten. La dette likevel være et viktig poeng når temaet: styrkelse og ekspansjon står på agendaen eller når EK vurderer nye budsjetter og planer for de kommende år. Hva må vi gjøre?

Håkon R.

